

Vad är kärnan?

Gud är treenig

Predikan kyrkan vid Brommaplan 13 november 2011

Klas Eriksson

Enligt bibeln finns det bara en Gud. Det är särskilt tydligt i gamla testamentet som också är judarnas heliga skrift. Judendomen är starkt monoteistiskt. Judarnas trosbekännelse, som Jesus också anknyter till flera gånger lyder: 5 Mos 6:4-5

Hör, Israel! Herren är vår Gud, Herren är en. [5] Du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta, med hela din själ och med all din kraft.

I NT är också tydlig med att det bara finns en Gud. T.ex. Ef 4:5-6

En är Herren, en är tron, ett är dopet, [6] en är Gud och allas fader, han som står över allting, verkar genom allt och finns i allt.

Jak 2:19

Du tror att Gud är en. Det gör du rätt i. Också de onda andarna tror det, och darrar.

Men man behöver inte läsa länge i NT förrän man får klart för sig att denne ende Gud har **uppenbarat sig och kommit oss till mötes som tre gudomliga personer**. När lärjungarna började lära känna Jesus så läggs ett pussel inför deras ögon där den märkliga bilden träder fram att Jesus är både sann människa och sann Gud och relaterar intimt till Fadern och Anden.

De ser hans **mänsklighet** genom att han har mänskliga behov (gråter, blir hungrig, tvivlar, frestas, är rädd osv). Paulus talar tydligt om detta i Fil 2:6-8

Han ägde Guds gestalt men vakade inte över sin jämlikhet med Gud [7] utan avstod från allt och antog en tjänares gestalt då han blev som en av oss. När han till det yttre hade blivit människa [8] gjorde han sig ödmjuk och var lydiga ända till döden, döden på ett kors.

Men samtidigt börjar lärjungarna också förstå att Jesus också är något mer än en människa och något mer än en profet. Hans gudomlighet, glimmar till då och då i det han säger och gör. Exempel: Jesus ber till Gud som sin Far och samtalar med Honom. Men samtidigt säger han Joh 10:30

Jag och Fadern är ett.

Joh 14:11

Tro mig när jag säger att jag är i Fadern och Fadern i mig.

Jesus ber till fadern/ dialog dvs. de är olika personer men samtidigt ett.

Jesus förlåter synder dvs. det som bara Gud kan göra Mark 2: 6-7

Tomas tvivlarens beaktelse om Jesus "Min Herre och min Gud." Joh 20:27-28

Joh 1:1-3

I begynnelsen fanns Ordet, och Ordet fanns hos Gud, och Ordet var Gud. [2] Det fanns i begynnelsen hos Gud. [3] Allt blev till genom det, och utan det blev ingenting till av allt som finns till.

Joh 1:18

Ingen har någonsin sett Gud. Den ende sonen, själv gud och alltid nära Fadern, han har förklarat honom för oss.

I NT ser vi också att **Anden** också var verksam redan i skapelsen (precis som Ordet/Jesus).

1 Mos 1:2-3

Jorden var öde och tom, djupet täcktes av mörker och en Gudsvind (Anden) svepte fram över vattnet. [3] Gud sade: "Ljus, bli till!" Och ljuset blev till.

Jesus talar om Anden/Hjälparen som ska komma istället för Jesus. En som är likadan som Jesus. Joh 14: 15-18,26. 15:26. 16: 5-15. Detta sker i samverkan med Fadern

På ett antal ställen omnämns Anden som Gud eller som jämställd med Gud. T.ex.

Joh 4:24

***Gud är ande**, och de som tillber honom måste tillbe i ande och sanning."*

Anden kallas:

Faderns Ande Matt 10:20, *Jesu Ande*, Apg 16:7, *Kristi Ande* Fil 1:19, *Herrens Ande*

2 Kor 3:16-17

*Men för den som vänder sig till Herren tas slöjan bort. [17] **Herren, det är Anden**, och där Herrens ande är, där är frihet.*

Jesu liv inramas av treenigheten. Vid dopet, startpunkten, är det Jesus som döps, Faderns röst hörs från himlen och Anden kommer ner som en Duva. Vid slutet på Jesu jordiska gärning, himmelfärden, ger Jesus missionsbefallningen (Matt 28: 18-20) om att gå ut i hela världen, och döpa i Faderns, Sonens och den Helige Andes namn.

Vi landar i mysteriet: Gud är en men har uppenbarat sig i tre personer

- Som Fadern: Skaparen, ursprunget, Gud över oss

- Som Sonen: Gud som människa, försonaren, frälsaren, Guds ansikte, Gud ibland oss

- Som Ande: Gud som livgivaren, den som är Guds närvaro, okroppsligt, evigt, Gud i oss

Dessa tre personer är alltså inte skapade utan av evighet. De är inte sammanblandade, de är olika personer men ändå totalt och helt ett. Alla äger helt och fullt Gudomliga resurser och är helt jämlika med varandra. Deras inbördes relation bygger på ömsinhet, respekt, artighet, kärlek. De ärar varandra, pekar på varandra, betjänar varandra.

Varför är treenigheten så grundläggande och viktig? Har det någon praktisk betydelse?

Två aspekter

1. Treenigheten är grunden för kärlek

Det är tack vare att Gud är en relation i sig själv som det kan finnas en evig och fullkomlig kärlek. Kärlek kan inte finnas i ensamhet. Kärlek förutsätter relation. Om Gud vore beroende av en relation med oss människor för sin kärlek så skulle den inte vara (på grund av vår synd) fullkomlig och evig. Men nu tack vare att **Gud är kärlek 1 Joh 4:8**. så bjuds vi in att bli delaktiga i Guds eviga och fullkomliga kärlek. Tack vare att Gud är tre i en så kan han vara kärlek till sin identitet. Denna kärlek inom gudomen är förebilden och kraften för vår kärlek och för våra relationer. 1 Joh 1:3

Det vi har sett och hört förkunnar vi för er, för att också ni skall vara med i vår gemenskap, som är en gemenskap med Fadern och hans son Jesus Kristus.

Joh 17:26

Jag har gjort ditt namn känt för dem och skall göra det känt, för att den kärlek som du har älskat mig med skall vara i dem, och jag i dem."

Dvs. det som vi människor djupast sett längtar efter och behöver, kärlek, gemenskap, harmoni, enhet, samarbete, kommunikation finns för evigt i Gud.

2. Treenigheten är grunden för frälsningen.

När Gud ville uttrycka sin kärlek till oss människor så kommer han inte till världen med kunskap, regler, bud, tekniker för bön och meditation... Han kommer själv som människa. Gud sänder sin son.

Vad människan och mänskligheten behöver är en räddare/ frälsare. Människans största problem är att synden, ondskan, döden skiljer henne från Gud. Vårt ord synd kommer från det tyska ordet sund, dvs. ett vatten som skiljer två landområden från varandra. Vi är skilda från Gud.

Vi har missat målet med våra liv, gemenskapen med Gud är bruten. I egen kraft kan vi inte komma över sundet. Vi är beroende av att Gud själv utplånar synden, döden, ondskan som skiljer oss från honom.

Joh 3:16-17

Så älskade Gud världen att han gav den sin ende son, för att de som tror på honom inte skall gå under utan ha evigt liv. [17] Ty Gud sände inte sin son till världen för att döma världen utan för att världen skulle räddas genom honom.

Rom 5:8

Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare.

Försoningens mysterium kan så att säga " fungera " eftersom Gud är tre i en. Och att Jesus är både sann Gud och sann människa. Jesus kan vara ett försoningsoffer (1 Joh 4: 9-10) när han kommer **till korset som människa**. Då kan han bära vår synd och död och helt identifiera sig med vår svaghet.

2 Kor 5:21

Han som inte visste vad synd var, honom gjorde Gud till ett med synden för vår skull, för att vi genom honom skulle bli till ett med Guds rättfärdighet.

När Jesus **kommer till korset som Gud** så är han utan synd, evig och inte under döden. På så sätt blir han vår räddare som för oss till gemenskap med Gud tar bort vår synd och befriar oss från döden. Om Jesus bara hade varit en människa så hade hans död på korset varit en martyrdöd i raden bland många andra. Om Jesus bara hade ägt gudomlig natur så hade han inte kunnat identifiera sig med oss människor och bära vår synd.

Vi står inför ett djupt mysterium som vi aldrig tillfullo kan greppa och förstå. Men Anden kommer till vår hjälp och föder oss på nytt och ger oss frälsningens gåva. Vi kan tacka och ta emot Guds stora nåd.

Rom 11:33-36

Vilket djup av rikedom, vishet och kunskap hos Gud! Aldrig kan någon utforska hans beslut eller spåra hans vägar. [34] Vem kan känna Herrens tankar, vem kan vara hans rådgivare? [35] Vem har skänkt honom något som han måste återgälda? [36] Ty av honom och genom honom och till honom är allting. Hans är härligheten i evighet, amen.